

B.15 Capaciteitsplanning

B.15.1 Inleiding

Op grond van de [kaderrichtlijn afvalstoffen](#) (Kra) (artikel 28, lid 3, waarnaar artikel 10.7 [Wet milieubeheer](#) verwijst) moeten in het LAP bepalingen worden opgenomen met betrekking tot (de behoefte aan) de capaciteit van inzamelregelingen, overzichten en capaciteit van grote installaties voor verwijdering en nuttige toepassing, de sluiting ervan, locatiekeuzes (als aan de orde) etc. Dit hoofdstuk geeft invulling aan deze verplichting.

B.15.2 Inzamelen

Voor huishoudelijke afvalstoffen kunnen gemeenten op basis van de Wet milieubeheer (Wm) beperkingen stellen aan partijen die binnen hun grondgebied actief mogen zijn. Dit wordt uitgewerkt in of op basis van de afvalstoffenverordening of (vanaf het van kracht worden van de Ow) in het omgevingsplan. Deze beperkingen zijn echter niet direct capaciteitsregulering.

Voor andere afvalstoffen gelden op voorhand geen beperkingen. Weliswaar gelden soms administratieve eisen, zoals – niet limitatief – een vergunningplicht voor bepaalde gevaarlijke afvalstoffen, een registratie op de lijst van inzamelaars, vervoerders, handelaars en bemiddelaars (VIHB lijst), administratieve verplichtingen ([Besluit melden bedrijfsafvalstoffen en gevaarlijke afvalstoffen](#)) of het feit dat afval alleen mag worden afgegeven aan partijen die zijn omschreven in art. 10.37 Wm. Beperkingen die zich richten op het reguleren van de capaciteit kent Nederland niet en die worden ook niet nodig geacht voor het goed functioneren van de afvalmarkt.

B.15.3 Verbranden in een AVI

Met AVI's (afvalverbrandingsinstallaties) wordt hier de grootschalige verbranders in Nederland bedoeld die stedelijk afval kunnen en mogen verbranden en ook in aanmerking komen voor de R1 status volgens de uitgangspunten die hiervoor zijn opgenomen in bijlage II van de Kra bij de handeling R1 en wat verder is uitgewerkt in paragraaf B.10.4.

B.15.3.1 Uitgangspunten

- Nederland streeft naar een circulaire economie via het programma circulaire economie, voorheen het programma Van Afval naar Grondstof (VANG). In een perfecte circulaire economie zijn alle kringlopen gesloten: afval en emissies bestaan niet meer. Dat zou betekenen dat in de toekomst geen verbrandingscapaciteit meer nodig zal zijn. In de aanloop naar een circulaire economie zal echter nog lange tijd behoefte zijn aan verbrandingscapaciteit om stromen te verbranden die (nog) niet kunnen worden gerecycled. Ook bij recyclingprocessen ontstaan residuen en voor sommige reststromen is recycling (nog) niet opportuun vanwege de hoge kosten of omdat de stand van de techniek het nog niet toelaat. Verbranding met terugwinning van energie is dan een betere verwerkingsroute dan storten of verbranden zonder energiet terugwinning.
- Voor brandbaar afval uit het buitenland is een importplafond vastgesteld (zie ook paragraaf B.10.5). Dit houdt onder meer in dat import van afval naar AVI's met de huidige capaciteit niet mag leiden tot verdringing van brandbaar Nederlands afval naar stortplaatsen.

B.15.3.2 Huidige verbrandingscapaciteit en prognose

De totale vergunde verbrandingscapaciteit in Nederland was eind 2019 circa 8,2 Mton, waarvan in dat jaar 7,4 Mton daadwerkelijk is benut. Het andere deel van de vergunde capaciteit is niet benut onder andere vanwege onderhoud en storingen. Het aanbod Nederlands brandbaar afval was circa 5,8 Mton. Dat betekent dat de restcapaciteit in 2019 circa 2,4 Mton bedroeg (8,2 - 5,8). Afhankelijk van het succes van het programma VANG en het aanbod buitenlands restafval zijn verschillende scenario's denkbaar voor de toekomstige verbrandingscapaciteit in Nederland.

Ervan uitgaande dat de VANG-ambitie van halvering van het te storten en verbranden afval in 2022 wordt gehaald (zie doelstelling 2 in paragraaf A.3.1), dan wordt er in 2022 niet meer dan 5,0 Mton Nederlands afval verbrand + gestort. Omdat storten al is beperkt tot stromen die niet anders kunnen worden verwerkt zal dit ongeveer stabiel blijven rond 2,4 Mton. Dat betekent dat er nog maximaal 2,6 Mton (5,0 - 2,4) Nederlands afval wordt verbrand en dat de restcapaciteit voor verbranding de komende jaren zal toenemen richting 5,6 Mton (8,2 - 2,6) in 2022.

B.15.3.3 Capaciteitsregulering – rol van overheid en rol van verbrandingssector

Voor de komende planperiode geldt het volgende beleid:

- De Rijksoverheid spant zich op verschillende manieren en in samenwerking met andere partijen in om recycling te bevorderen zodat recyclebaar afval niet bij AVI's wordt aangeboden. Daardoor zal richting 2022 het volume Nederlands brandbaar afval dalen en de restcapaciteit toenemen.
- Vanuit economisch perspectief is benutting van de restcapaciteit en een zorgvuldige afschrijvingstermijn wenselijk. Vanuit klimaatperspectief is benutting van de restcapaciteit voor verbranding van restafval uit het buitenland nuttig omdat momenteel in veel Europese landen storten of verbranden zonder energierecuperatie nog de standaard is.
 - o De Rijksoverheid ziet dan ook geen aanleiding om te sturen naar beperking van de restcapaciteit. Investeringsbeslissingen en de exploitatie van AVI's zijn de verantwoordelijkheid van de markt. Mocht de internationale markt krap zijn en er onvoldoende buitenlands afval beschikbaar komen, dan zal een deel van de restcapaciteit niet meer rendabel zijn. In dit geval kunnen exploitanten aanleiding zien om de bestaande capaciteit te transformeren of af te bouwen.
 - o Om de capaciteit volledig te benutten blijft de sector in de nabije toekomst afhankelijk van de import van brandbaar restafval uit het buitenland. Behoudens mogelijke beperkingen op grond van het importplafond worden geen aanvullende eisen gesteld aan de import van buitenlands afval voor verbranding in Nederland. Dit vanzelfsprekend met in achtname van de geldende procedures in het kader van de EG-verordening overbrenging van afvalstoffen (EVOA) en de geldende eisen op basis van vergunningen en nationale regelgeving.
- Omdat investeringsbeslissingen en exploitatie van AVI's de verantwoordelijkheid zijn van de markt ziet de Rijksoverheid ook geen aanleiding om regels te stellen aan de maximale AVI-capaciteit.
- Nederland zet zich in om ervoor te zorgen dat lidstaten met elkaar samenwerken om de beschikbare afvalverbrandingscapaciteit in de regio optimaal te benutten.

B.15.3.4 Overzicht Afvalverbrandingsinstallaties

Onderstaande tabel geeft het overzicht van afvalverbrandingsinstallaties in Nederland per provincie. Deze installaties kunnen de R1 status hebben (nuttige toepassing). Zie voor het onderscheid paragrafen A.4.4.7 en B.10.4 van het LAP.

tabel 15 Overzicht afvalverbrandingsinstallaties (AVI)

Provincie	Afvalverbrandingsinstallatie	Capaciteit (op 31 dec 2019) (kton/jaar)
Groningen	EEW Energy From Waste Delfzijl BV	576
Friesland	REC Harlingen	280
Drenthe	Attero Noord BV GAVI Wijster	719
Overijssel	Twence Afval en energie	650
Gelderland	ARN B.V.	310
	AVR Afvalverwerking BV	400
Noord Holland	HVC Afvalcentrale locatie Alkmaar	675
	AEB Amsterdam	1.350
Zuid Holland	AVR Afvalverwerking Rijnmond	1.300
	HVC Afvalcentrale locatie Dordrecht	396
Noord Brabant	AEC Moerdijk	1.200
	SUEZ ReEnergy	386
Totaal vergunde capaciteit in Nederland (op 31 dec 2019)		8.242

B.15.4 Storten

Storten is een basisvoorziening die absoluut goed geregeld moet zijn. Stortplaatsen vormen immers de laatste schakel in de afvalbeheerketen en zijn als zodanig de achtervang voor afvalstoffen, die om wat voor reden dan ook niet op een hoogwaardiger wijze kunnen worden verwerkt. Hierbij wordt niet uitgegaan van een krappe capaciteitsplanning. Het kan immers voorkomen dat voor nuttig toepasbaar of te verbranden afval een al dan niet tijdelijke stagnatie van de nuttige toepassing of de verbranding optreedt en dat tijdelijke opslag van de betreffende afvalstoffen niet mogelijk is. Voor de opvang van die afvalstoffen, ook wel achtervang genoemd, moet voldoende stortcapaciteit beschikbaar zijn.

- Als harde richtlijn wordt gehanteerd dat in elk jaar gedurende de planperiode van het LAP (2017-2023) er minimaal voor 6 jaar noodzakelijke stortcapaciteit is vergund. Dit is het zogenaamde 6-jaars criterium.
- Het realiseren van nieuwe stortcapaciteit is gelet op alle procedures in het kader van de ruimtelijke ordening en vergunningen en gelet op het benodigde werk om een nieuw terrein te voorzien van alle noodzakelijke voorzieningen, een tijdrovende zaak. Om die reden wordt naast de eis van 6 jaar ook bezien of er in de volgende planperiode van 6 jaar voldoende stortcapaciteit aanwezig is. Hierbij wordt ook rekening gehouden met de capaciteit die op dit moment in procedure is en met de uitgeruilde capaciteit die door de ontvangende partij nog niet in procedure is gebracht (zie tabel 16). Dit is het zogenaamde 12-jaars criterium.

B.15.4.1 Moratorium op uitbreiding stortcapaciteit

De stortplaatsen hadden op 31 december 2014 gezamenlijk een direct beschikbare restcapaciteit van 36.366.923 m³. Inclusief door uitruil op voorraad liggende capaciteit en op basis van eerdere uitruil nu in procedure zijnde capaciteit is 45.133.049 m³ beschikbaar (zie tabel 16).

Het gemiddelde soortelijke gewicht van gestort afval ligt tussen de 1,3 en 1,4 ton per gestorte kubieke meter. In het rapport van FFact over de toekomst van de stortsector (zie paragraaf B.12.5) wordt de hoeveelheid te storten afval in het hoogste scenario geschat op 2 Mton/jaar. Gelet hierop en rekening houdend met het op de stort brengen van bouwstoffen en grond en met een onzekerheidsmarge wordt als uitgangspunt genomen dat er jaarlijks 2,5 Mton afval gestort wordt. In een planperiode van zes jaar betekent dit een hoeveelheid van 15 Mton wat correspondeert met een benodigde capaciteit tussen de 10,7 en 11,6 miljoen m³. Met een vooruitzicht van zes jaar, betekent dit een hoeveelheid van 30 Mton. Dit correspondeert met een benodigde capaciteit tussen de 21,4 en 23,1 miljoen m³.

De restcapaciteit was aan het einde van 2014 groter - ongeveer 2 keer zo groot - dan de benodigde capaciteit, zowel voor het 6-jaars criterium als voor het 12-jaars criterium. Deze cijfers geven dan ook geen aanleiding tot heroverweging van het moratorium op de uitbreiding van de stortcapaciteit en het moratorium op de uitbreiding van de stortcapaciteit blijft daarom gehandhaafd. Hierbij speelt ook mee dat het uitgangspunt van een stortaangebod van 2,5 Mton per jaar waarschijnlijk ruim is. In de planperiode van het LAP wordt namelijk uitgegaan van een scenario waarbij het stortaangebod van niet brandbare en niet nuttig toepasbare afvalstoffen tussen 2017 en 2029 afneemt naar ongeveer 2,4 Mton (inclusief verontreinigde grond, baggerspecie en bouwstoffen). Het handhaven van het moratorium op de uitbreiding van de stortcapaciteit betekent dat gedurende de planperiode geen extra stortcapaciteit mag worden gerealiseerd of in procedure mag worden gebracht.

Mocht gedurende de planperiode van het LAP blijken dat, ondanks de grote restcapaciteit, er toch binnen zes jaar een tekort aan stortcapaciteit dreigt te ontstaan, dan wordt uitbreiding van de capaciteit alleen toegestaan door uitbreiding van de bestaande stortplaatsen of door heropenen van gesloten verklaarde stortplaatsen die voldoen aan de eisen van het [Stortbesluit Bodembescherming](#) en de Nazorgeregeling Wm (artikel 8.49 Wm). Dit betekent dat heropenen van voormalige stortplaatsen waar op of na 1 september 1996 geen afvalstoffen zijn gestort - anders dan ten behoeve van sanering (zie onder) - niet aan de orde is als deze locaties niet aan genoemde wettelijke eisen voldoen. Het realiseren van nieuwe stortlocaties is niet aan de orde.

Het saneren van voormalige stortplaatsen, dat wil zeggen stortplaatsen waar op of na 1

september 1996 geen afvalstoffen zijn gestort, valt, onder de voorwaarde dat er geen nieuw (van buiten de voormalige stortplaats afkomstig) afval geaccepteerd en ter plekke gestort wordt, niet onder het moratorium. Het moratorium op stortcapaciteit staat het toestaan van een dergelijke sanering van voormalige stortplaatsen dus niet in de weg.

Wordt bij een sanering van een voormalige stortplaats afval geaccepteerd en gestort dat niet van de te saneren voormalige stortplaats zelf afkomstig is, dan is sprake van nieuwe stortcapaciteit. Dit kan in de planperiode alleen plaatsvinden binnen de beperkingen van het moratorium op stortcapaciteit. Er zal dan door uitruil reeds elders bestaande capaciteit moeten worden verkregen. De totale landelijk vergunde capaciteit mag immers niet toenemen. De spelregels voor uitruil volgen later in dit hoofdstuk. Daarnaast is storten alleen toegestaan wanneer wordt voldaan aan de eisen van het Stortbesluit bodembescherming en de Nazorgregeling Wm (artikel 8.49 Wm). De sanering dient dus gepaard te gaan met realisatie van noodzakelijke voorzieningen om aan deze eisen te voldoen en afval van elders te mogen ontvangen. Deze combinatie van voorwaarden maakt dat de heropening van een voormalige stortplaats slechts in bijzondere omstandigheden en in praktijk alleen in uitzonderlijke gevallen aan de orde zal zijn. De beoordeling of aan de eisen is voldaan is aan het bevoegd gezag.

Bij het plannen van beschikbare capaciteiten wordt geen rekening gehouden met effecten als gevolg van afvalmining. Voor afvalmining wordt verwezen naar hoofdstuk B.12 'Storten'.

B.15.4.2 [Overzicht stortplaatsen](#)

In onderstaande tabel is een overzicht opgenomen van de stortplaatsen in Nederland en de beschikbare of aanwezig capaciteit.

tabel 16 Stortcapaciteiten per provincie, stand van zaken 1 januari 2019

Provincie	Naam stortplaats	Status	Restcapaciteit in m ³	Uitgeruilde capaciteit op voorraad in m ³
Groningen	Stainkoeln 2	exploitatie	775.000	
Totaal Groningen			775.000	
Friesland	Ecopark de Wierde	exploitatie	1.350.000	
Totaal Friesland			1.350.000	
Drenthe	Attero Noord, Wijster	exploitatie	2.387.275	2.250.000 (1)
Totaal Drenthe			2.387.275	
Overijssel	Boeldershoek	exploitatie	1.932.433	1.366.500 (2)
	Bovenveld	exploitatie	265.387	
	Elhorst-Vloedbelt	exploitatie	3.602.000	
Totaal Overijssel			5.799.820	
Gelderland	ARN B.V.	exploitatie	600.000	
	De Sluiner	exploitatie	905.842	
	Vink	exploitatie	588.022	
	Zweekhorst	exploitatie	51.000	36.320 (3)
Totaal Gelderland			2.144.864	
Utrecht	Smink	exploitatie	685.000	
Totaal Utrecht			685.000	
Flevoland	Zeeasterweg	exploitatie	2.408.096	
Totaal Flevoland			2.408.096	
Noord-Holland	Boekelerdijk	exploitatie	393.728	
	Nauernasche Polder	exploitatie	425.770	
	Wieringermeer	exploitatie	950.043	809.126 (2)
Totaal Noord-Holland			1.769.541	
Zuid-Holland	Derde Merwedehaven	afwerking	0	1.236.911 (4)
	VBM	exploitatie	59.000	
Totaal Zuid-Holland			59.000	
Zeeland	Midden- en Noord-Zeeland	exploitatie	800.000	
Totaal Zeeland			800.000	
Noord-Brabant	Haps	afwerking	453.000	
	De Kragge	exploitatie	929.549	

	Spinder	exploitatie	5.259.711	
Totaal Noord-Brabant			6.642.260	
Limburg	Landgraaf	exploitatie	2.132.082	
	Montfort	exploitatie	714.825	
	Schinnen	gesloten		4.900.000 (1)
Totaal Limburg			2.846.907	
Totaal Nederland			27.667.763	10.598.857

De tabel is gebaseerd op gegevens die worden aangeleverd door stortplaatsexploitanten in de jaarlijkse enquête van de Werkgroep afvalregistratie (War). De tabel is – via de WAR - ter controle voorgelegd aan het bevoegd gezag. Er bestaan onnauwkeurigheden bij het bepalen van de restcapaciteit. Het inmeten van stortplaatsen gebeurt niet elk jaar. De restcapaciteit wordt in deze gevallen bepaald door de gestorte hoeveelheden in mindering te brengen op de laatste meting van de restcapaciteit. Als er nieuwe metingen hebben plaatsgevonden, kan blijken dat door onder meer klink en zetting van het stortlichaam, de werkelijke restcapaciteit afwijkt van de geregistreerde restcapaciteit. De restcapaciteit kan daardoor zijn toegenomen zonder dat sprake is van uitbreiding van vergunde capaciteit. Dit soort kleine verschillen vallen binnen de capaciteitsregulering en kunnen daarom zonder meer worden benut.

Noten:

1. Bij de oorspronkelijke stortplaats in mindering gebracht is nog in voorraad bij Attero.
2. Bij de oorspronkelijke stortplaats in mindering gebracht en is in voorraad bij Afvalzorg.
3. Bij de oorspronkelijke stortplaats Zweekhorst in mindering gebracht en was op 1 januari 2019 nog in voorraad bij Mineralz.
N.B.: deze capaciteit is op moment van inwerkingtreding van de tweede wijziging van LAP3 overigens inmiddels toegevoegd aan de capaciteit van VBM in Zuid-Holland.
4. Bij de oorspronkelijke stortplaats in mindering gebracht en is in voorraad bij Indaver.

B.15.4.3 Uitruil van stortcapaciteit

Omdat er in bepaalde regio's relatief weinig stortcapaciteit beschikbaar is ten opzichte van andere regio's wordt in de planperiode aan marktpartijen de mogelijkheid geboden om door middel van uitruil de spreiding van stortcapaciteit te reguleren, zonder dat daarbij de totale landelijke voorraad aan vergunde stortcapaciteit toeneemt. Regionale ondercapaciteit is dus geen reden voor uitbreiding van de landelijke vergunde stortcapaciteit en vormt in de Wm geen toetsingscriterium in het kader van de doelmatigheid. De beoordeling van de omvang van de stortcapaciteit vindt plaats op landelijk niveau.

Bij uitruil geldt het volgende:

- uitruil van stortcapaciteit is alleen mogelijk als die capaciteit is opgenomen in tabel 16 van dit LAP, met inachtneming van de bij die tabel behorende voetnoten;
- de stortplaatsexploitant die aan hem vergunde stortcapaciteit wil afstoten, moet zijn bevoegd gezag daarvan op de hoogte stellen en een verzoek/aanvraag bij dat bevoegd gezag indienen om de vergunde capaciteit van de stortplaats te verminderen met de af te stoten hoeveelheid;
- de stortplaatsexploitant die stortcapaciteit gaat afstoten, moet aangeven wie die capaciteit overneemt. Dit is van belang voor de bevoegde gezagen die een verzoek/aanvraag voor uitbreiding van een stortplaats met elders afgestoten capaciteit moeten beoordelen;
- de partij die de hiervoor genoemde af te stoten capaciteit overneemt, kan deze capaciteit pas in gebruik nemen als de vergunning van de stortplaats waarvan de capaciteit moet worden uitgebreid, daadwerkelijk is aangepast;
- de afgestoten stortcapaciteit hoeft niet per se op één nieuwe locatie in gebruik te worden genomen. De (nieuwe) eigenaar van de afgestoten stortcapaciteit mag die capaciteit over meerdere stortplaatsen verdelen en delen van die capaciteit in meerdere provincies in procedure brengen. Het spreekt voor zich dat de totale uitbreiding van de capaciteit die voor meerdere stortplaatsen wordt aangevraagd niet groter mag zijn dan de afgestoten capaciteit;
- de afgestoten stortcapaciteit hoeft niet per se direct na het afstoten bij een andere stortplaats(en) in procedure te worden gebracht. De (nieuwe) eigenaar van de afgestoten capaciteit mag die capaciteit in reserve houden. De betreffende capaciteit gaat dus niet verloren als ze niet direct na het afstoten ergens anders in procedure wordt gebracht. De capaciteit ligt in deze situatie is dan capaciteit in voorraad. Deze capaciteit zal centraal worden

bijgehouden en inzichtelijk worden gemaakt in een nieuwe kolom in de restcapaciteitentabel in de jaarlijkse rapportages van de War. Deze capaciteit maakt geen deel uit van de jaarlijkse toetsing van de vergunde restcapaciteit aan het 6-jaar criterium, maar wordt wel betrokken bij het toetsen aan het 12-jaarscriterium;

- het overnemen van afgestoten capaciteit betekent niet dat die capaciteit ergens anders automatisch wordt vergund. Het bevoegd gezag zal een verzoek/aanvraag tot uitbreiding van de vergunning van een stortplaats namelijk volgens de normale procedures behandelen en rekening houden met alle aspecten die voor die uitbreiding van belang zijn. Het is dus wel degelijk mogelijk dat een bevoegd gezag een verzoek/aanvraag voor uitbreiding van bestaande stortcapaciteit met ergens anders afgestoten capaciteit weigert;
- als duidelijk is dat het verzoek/aanvraag de uitruil van stortcapaciteit betreft, mag het bevoegd gezag echter geen beroep doen op het moratorium in het LAP om de uitbreiding van stortcapaciteit te weigeren, want het LAP voorziet in uitruil en de totale Nederlandse capaciteit neemt door de uitruil niet toe;
- bij een voornemen tot uitruil wordt dit door de betrokken partijen schriftelijk bij de minister van IenW en RWS-Leefomgeving medegedeeld. De minister van IenW en RWS-Leefomgeving worden ook door de betrokken partijen schriftelijk op de hoogte gesteld wanneer de uitruil is geformaliseerd, dat wil zeggen dat de uitgeruilde capaciteit onherroepelijk bij de verkopende partij op de vergunde capaciteit in mindering is gebracht in voorraad ligt bij de kopende partij of onherroepelijk is toegevoegd aan vergunde capaciteit van deze partij. In deze brief moet ten minste worden aangegeven van welke van de twee opties sprake is.

Het moratorium wordt jaarlijks getoetst. Indien blijkt dat het 6-jaar criterium in gevaar komt, wordt allereerst gekeken naar het in procedure brengen van de voorraadcapaciteit. Een exploitant met capaciteit in voorraad wordt gevraagd samen met het bevoegd gezag en de minister van IenW binnen 6 maanden een intentieverklaring te tekenen, waarin de exploitant aangeeft de voorraadcapaciteit in procedure te brengen. Vervolgens moet dit binnen maximaal 1 jaar leiden tot een ontvankelijke vergunningaanvraag voor uitbreiding van de vergunde capaciteit met (een deel van) de hoeveelheid die in voorraad ligt. In het geval dat de uitbreiding m.e.r.-plichtig is, geldt een termijn van maximaal 2 jaar.

Mocht hierna het 6-jaar criterium nog steeds in gevaar zijn, dan zal uitbreiding van bestaande stortplaatsen of gesloten stortplaatsen, die voldoen aan de eisen van het Stortbesluit Bodembescherming en de Nazorgregeling Wm, worden toegestaan. Het realiseren van nieuwe stortlocaties, zowel bovengronds als ondergronds als in oppervlaktewater, is niet aan de orde.

Het moratorium geldt niet voor baggerspecie. Baggerspeciedepots vallen buiten het moratorium, ook de depots die binnen een inrichting van een stortplaats zijn gelegen. Het storten van afval, niet zijnde baggerspecie, in baggerspeciedepots valt wel onder het moratorium en wordt niet toegestaan.

B.15.5 Verwerking anders dan verbranden in een AVI en storten

Voor verbranden in een AVI en storten wordt voor wat betreft capaciteitsregulering verwezen naar respectievelijk paragrafen B.15.3 en B.15.4). Voor andere vormen van afvalverwerking gelden vaak wel – niet limitatief - eisen op basis van bijvoorbeeld het [Activiteitenbesluit milieubeheer](#), eisen ten aanzien van ruimtelijke inpassing of geldt een vergunningplicht, maar kan een ieder die zich aan dergelijke eisen houdt de betreffende handelingen uitvoeren. Hiervoor geldt dus geen capaciteitsplanning. Voor verbranden van specifiek ziekenhuisafval wordt in dit kader nog specifiek verwezen naar paragraaf B.11.4.

Voor een overzicht van grote installatie voor nuttige toepassing en verwijdering anders dan AVI's en stortplaatsen wordt verwezen naar de jaarlijkse rapportage 'Afvalverwerking in Nederland'. Hierin zijn overzichten opgenomen van GFT verwerkinginstallaties (composteerders en vergisters), locaties voor verwerking/berging van baggerspecie en grondverwerkingslocaties. Overige grote installaties voor andere vormen van nuttige toepassing en/of andere afvalstoffen zijn opvraagbaar via het Landelijk meldpunt afvalstoffen (LMA).

B.15.6 Kern van het beleid ten aanzien van capaciteitsplanning

In deze laatste paragraaf zijn de punten samengevat die de kern vormen van het beleid zoals opgenomen in dit hoofdstuk. Overige informatie in dit hoofdstuk is toelichtend aan onderstaand beleid of dient als duiding bij bijvoorbeeld bestaande wet- en regelgeving of jurisprudentie. Voor wijziging van onderstaande kern van beleid zal altijd een procedure van openbare inspraak worden gevolgd. Voor wijziging van meer toelichtende delen van dit hoofdstuk zal worden volstaan met bekendmaking.

- Nederland hanteert capaciteitsregulering op het gebied van storten. Dit betekent dat stortcapaciteit die niet wordt genoemd in de in dit hoofdstuk opgenomen zie tabel 16 niet voor een vergunning in aanmerking komt. De betreffende tabel maakt daarmee ook onderdeel uit van de kern van het beleid.
- Regionale ondercapaciteit is dus geen reden voor uitbreiding van de landelijke vergunde stortcapaciteit en vormt in de Wet milieubeheer geen toetsingscriterium in het kader van de doelmatigheid. De beoordeling van de omvang van de stortcapaciteit vindt plaats op landelijk niveau.
- Marktpartijen wordt de mogelijkheid geboden om door middel van uitruil de spreiding van stortcapaciteit te reguleren, zonder dat daarbij de totale landelijke voorraad aan vergunde stortcapaciteit toeneemt. De randvoorwaarden die hierbij gelden – in de vorm van 9 aandachtspunten opgenomen in paragraaf B.15.4.3 – maken onderdeel uit van de kern van het beleid.
- Mocht gedurende de planperiode er toch binnen zes jaar een tekort aan stortcapaciteit dreigen te ontstaan, dan wordt uitbreiding van de capaciteit alleen toegestaan door uitbreiding van de bestaande stortplaatsen of – in uitzonderlijke gevallen - door heropenen van gesloten stortplaatsen die voldoen aan de eisen van het Stortbesluit Bodembescherming en de Nazorgregeling Wm (artikel 8.49 Wm).
- Het saneren van voormalige stortplaatsen waar op of na 1 september 1996 geen afvalstoffen zijn gestort valt, zolang er geen nieuw (van buiten de voormalige stortplaats afkomstig) afval geaccepteerd en ter plekke gestort wordt, niet onder het moratorium.
- Het heropenen van een voormalige stortplaats waar op of na 1 september 1996 geen afvalstoffen meer zijn gestort, met het doel om afval dat niet van de betreffende voormalige stortplaats afkomstig is, te accepteren en te storten, kan in de planperiode alleen plaatsvinden
 - binnen de beperkingen van het moratorium op stortcapaciteit door het middels uitruil verkrijgen van reeds elders bestaande capaciteit, en
 - wanneer vanaf het moment dat opnieuw afval van buiten wordt ontvangen wordt voldaan aan de eisen van het Stortbesluit Bodembescherming en de Nazorgregeling Wm (artikel 8.49 Wm).
- Het moratorium geldt niet voor het storten van baggerspecie. Baggerspeciedepots vallen buiten het moratorium, ook de depots die binnen een inrichting van een stortplaats zijn gelegen. Het storten van afval, niet zijnde baggerspecie, in baggerspeciedepots valt wel onder het moratorium en wordt niet toegestaan.
- Nederland hanteert geen capaciteitsregulering voor verbranden. De overheid werkt in beginsel mee aan het vullen van restcapaciteit, maar mochten marktontwikkelingen er toe leiden dat capaciteit moet worden afgebouwd dan is dat een verantwoordelijkheid voor marktpartijen.
- Voor inzamelen en voor andere verwerkingsvormen dan storten en verbranden zijn er wel enkele eisen waaraan partijen moeten voldoen om actief te mogen zijn, maar hanteert Nederland geen echte capaciteitsregulering.